

LLIBERTAT

FRANQUEIG CONCERTAT

ANY II. — Núm. 227

TARRAGONA, DIVENDRES, 16 D'ABRIL DEL 1937

PREU: 15 CENTIMS

Companys anarquistes d'avui: escolteu la veu autoritzada d'un anarquista d'avui i d'ahir.

D. A. de Santillan diu: El 19 de Juliol no es defensava un botí; es defensava una gran causa. No és un partit, no és una organització ni una teoria la que està en perill, és la existència d'Espanya. Els individus que pretenen portar a les col·lectivitats humanes més enllà d'on la cultura general permet, s'estabellen en la impotència, o bé es transformen en dictadors i en dèspotes.

IMPRESSIONS

Sobre el bombardeig d'abans d'ahir

Vaixells facciosos bombardejaren la nostra ciutat. Altra vegada tinguérem ocasió de presenciar fets i actituds contraproduents i inoperants. Parlem d'aquesta qüestió insistint en el nostre punt de vista de què sense una autoritat responsable no podem anar enlloc. Al cap de vuit mesos d'intentar inútilment una rectificació ens trobem gairebé al primer escaló de la normalitat i de l'endegament veritable d'aquesta revolució.

Pels carrers de la ciutat feren acte de presència altra vegada els fusells i escopes. Qui portava aquestes escopetes i aquests fusells? Quin objectiu volia perseguir-se amb aquest armament? Qui mana a la via pública?

Vet ací les preguntes que ens va suggerir l'espectacle de dimecres.

La majoria de gent que portava arma encara que suposem pertanyien a una determinada sindical, eren molts d'ells desconeguts a Tarragona, elements de bell nou ingressats a la vida de la nostra ciutat.

Molts dels que portaven arma un cop es sentiren unes quantes explosions més agafaren ràpidament el camí de la propera muntanya de l'Oliva i allà enmig de l'astorament de la població civil es quedaren amb la seva llampant arma al braç esperant que passés el foc. Alguns d'aquests justificaren la seva actitud dient que anaven a aquells naturals refugis per a guardar l'ordre (!)?

A la via pública hi hagué desorganització absoluta, dones si els vaixells haguessin enfilat llurs canons vers el radi alt de la població, hi hagués hagut una veritable carnisseria. Hi havia gent als terrats, a les places, al balcó del Mediterrani, etc., etc., contemplant tranquil·lament l'espectacle. Aquesta insensatesa col·lectiva — no hem de confondre el valor amb la inconsciència — no ha de repetir-se ni una vegada més, i això ha d'aconseguir-se amb la unificació de serveis d'ordre públic, dones a les ciutats en aquestes coses com més nombrós és el número d'autoritats que poden posar la cullerada disposant això i allò, més desorganització hi ha. Què feia la sirena pública? Què feien els vigilants de costes? I tantes i tantes coses podrien preguntar del bombardeig d'abans d'ahir! Preferim callar i insistir globalment respecte l'estat veritablement llàstimos de la nostra ciutat respecte la previsió d'aquests casos de bombardeigs.

Aquest bombardeig va portar com a immediata conseqüència la difusió per tot Tarragona d'un rumor quelcom alarmant i pessimista que ningú va tractar d'esbrinar. Es deia que a la nit del dimecres hi hien represàlies pel bombardeig. Sortosament el rumor no va realitzar-se, però nosaltres de cara al poble únic crític de nostra conducta periodística diem que aquests rumors s'han d'evitar sigui com sigui i de cara sempre a solucions ràpides i expeditives. Les organitzacions polítiques i sindicals sabien això i ningú es va moure col·lectivament exigint de qui fos una aclaració. Tothom va romandre a l'espectativa per mor de no plantejar cruament la qüestió a qui devia plantejar-se.

Hi ha organitzacions antifeixistes a Tarragona, hi han dirigents responsables també, què i qui impossibilitava una gestió conjunta per a saber definitivament a què atendre's? Segueix la covardia fent-ne de les seves, ciutadans de Tarragona i per aquest camí no anem enlloc. Demanem autoritat i valentia al Govern i som nosaltres els primers covards! Hi hagué gent que van preferir passar l'angúnia d'una nit d'insomni que plantejar l'assumpte clarament davant de sindicals i organitzacions polítiques!

El bombardeig de dimecres és un viu reflexe de la situació precària de Tarragona. Així no anem enlloc ciutadans! Demanen al President de la Generalitat una solució definitiva del pla català, i comencen per palesar davant de la més alta magistratura de Catalunya la vostra pobresa d'esperit!

Tribunal Popular CAMPO

Una absolució

Ahir, a al sala de l'Audiència es veié la causa seguida contra Francesc Barriach Sanromà, per suposades activitats feixistes.

Presidí el vice-president del Tribunal Popular, Pere Espuche, i de vocals actuaren els companys García, Flores, Marrugat, Vega, Panja, Cortat, Forés i Batista. De fiscal actuà el del Tribunal, Ramon Vaquer, i de defensor l'advocat Jaume Foraster.

El fiscal demanava per al processat catorze mesos de treball a profit de la col·lectivitat.

Practicada la prova que fou favorable per al processat, el fiscal elevà a definitives les seves conclusions i pronuncià un bon informe intentant demostrar la culpabilitat del Barriach.

El defensor, després d'un brillant informe, en el que féu ressaltar la vida laboriosa del processat, acabà demanant la lliure absolució del seu patrocinat.

El Tribunal, després de deliberar, creient realitzar una obra de veritable justícia revolucionària, assolgué lliurement el processat.

Nota de la Redacció

En la nostra última edició i en la secció "Notes informatives" aparegué una nota de la Redacció en la qual es manifestava traduíem per última vegada una nota procedent d'un centre oficial, que havíem rebut redactada en castellà.

Aquesta nota, per raons de compaginació, apareixia al peu d'una informació del Tribunal Popular de Tarragona, el que podia fer sospitar que la mateixa es referís a aquest organisme oficial.

Havem de fer constar, en honor a la veritat, que el Tribunal Popular de Tarragona redacta en català totes les notes que ens remet, per qual cosa no es referia a aquest organisme oficial la nota de Redacció al·ludida.

El nostre extraordinari

Amb motiu del la publicació del nostre número extraordinari del propassat dimecres, hem rebut nombroses felicitacions, ensems que altres tantes adhesions a la nostra obra, totes les quals ens encoratgen a seguir pel camí emprés.

"LLIBERTAT" agraïx aquestes mostres d'afecte i simpatia i fidel als postulats de la revolució i a les llibertats de Catalunya, promet seguir endavant de cara precisament a aquests postulats.

IV

Colectivizaciones

Desde hace ya bastantes años en casi todos los pueblos de Cataluña funcionan, con pleno éxito, Sindicatos o Sociedades Agrícolas. Fueron fundadas con el fin de mejorar la calidad de los productos obtenidos, lo que se traduce en un más alto precio de venta y compra en mejores condiciones todo lo necesario para la preparación del suelo, conservación de las plantas y elaboración de los productos agrícolas. El ingreso a estos Sindicatos o Sociedades era completamente voluntario y por eso precisamente han venido siguiendo una marcha ascendente, pues en su seno no han surgido en ningún momento las discrepancias que inevitablemente hubieran existido de haberse procedido a su creación de una manera violenta.

Al campo nadie debe ir a crear odios. Si bien los existentes hasta julio fueron sumamente perjudiciales para la producción agrícola, o serían muchísimo más (mejor será decir lo están siendo), infinitamente más, los existentes entre los mismos trabajadores. Hemos visto con dolor como algunos de estos nuestros pueblecitos desde julio a esta parte hacia su aparición el fatídico jinete de la discordia. Por culpa suya hemos visto correr sangre proletaria por campos casi yernos a causa de una equivocada orientación agraria.

Me río yo de las colectivizaciones impuestas violentamente. Su fracaso es seguro. Toda la ayuda económica que se les preste caerá como en saco roto. Lo principal de toda organización es el espíritu que la anima y el alma que le da vida. Sin este espíritu, sin esta alma, no hay vida posible, por muchas que sean las inyecciones que en forma de ayuda económica se le den.

He dicho que me río de las colectivizaciones impuestas por la fuerza y mejor hubiera sido decir que me causan un profundo pesar. Me apena ver en la prensa, el anuncio de donativos hechos para ayudar a las colectivizaciones agrícolas. El acto en sí es digno del más ferviente aplauso por la buena voluntad que seguramente lo anima; pero el esfuerzo es estéril, ineficaz, y asta nos atrevemos a decir que perjudicial.

Del mismo modo que el alumno no aprende la tabla de multiplicar haciéndosela trazar escrita en un papel, tampoco pueden imponerse,

con algunas probabilidades de éxito, las colectivizaciones agrícolas de la forma violenta que se ha venido haciendo. Primero hay que crear el espíritu colectivista y si arraiga en la masa de campesinos veremos como se impone y triunfa. Pero el crear este espíritu no es cosa de ocho días, ni de un mes, ni tampoco de un año. Hacer pequeños ensayos y orientar la propaganda tomando por base los resultados obtenidos, en caso de sistema satisfactorios, es cosa que no perjudicaría a nadie y al aplicar el sistema en gran escala caminaríamos sobre terreno seguro. En este respecto el mismo campo nos marca el camino a seguir. Se establecen Campos de Experimentación donde los Ingenieros Agrónomos estudian la manera de combatir las plagas, seleccionan los injertos que dan mejores resultados la clase de cultivo que a cada planta mejor le conviene para que dé el máximo rendimiento sin menoscabo para la misma, etc., etc. Así se evita de andar a ciegas con peligro de hachar a perder una cosecha que podría haberse salvado.

El problema de nuestro campo no es precisamente monetario sino de organización y por lo tanto unos miles de pesetas enviadas a las colectividades agrícolas no han de resolver nada absoluto, en cuanto al bien general se entiende. Por esto me causa pesar ver a quienes que por su ascendencia sobre una parte de trabajadores agrícolas sus palabras resuenan en los campos como fuertes alabanzas, laborad por las colectivizaciones agrícolas y por el apoyo económico a las mismas. Estamos de acuerdo en que a los trabajadores del campo les deben llegar también beneficios sociales de la Revolución, pero no por hacer la Revolución hemos de arruinar al campo. Debemos hacer una Revolución de la que salga beneficiado el obrero, la calidad y la cantidad de los productos. Creer en la necesidad de hacer una Revolución que perjudique a estos tres elementos si no es mala fe por lo menos es pensar con la cabeza de un burro muerto.

Hemos dicho que ya mucho antes de julio, funcionaban en todo Cataluña ininidad de Sindicatos y Sociedades Agrícolas con un éxito siempre creciente. El cultivo de la tierra no se hacía en común. Cada socio de la entidad agrícola era li-

CRIT

bre para proceder en su tierra según él creyera por conveniente. Unicamente se hacían (y se hacen) en común, las compras, las ventas y la elaboración de los productos. En cuanto a la liquidación se hacía de acuerdo con la cantidad de mercancía aportada. Gracias a este sistema de elaboración en común, que permite usar ventajosamente los adelantos de la técnica, hemos visto como se introducían en el mercado artículos antes depreciados por su deficiente calidad.

Y ahí precisamente es donde debemos ir, aumentando el valor de los productos de la tierra, conse-

cuencia lógica del mejoramiento de la calidad, se aumenta paralelamente la capacidad adquisitiva del agricultor y ello se traduce directamente en un mayor consumo de productos industriales, lo que equivale a solucionar, o al menos aménorar el paro obrero industrial bajo una base sólida, duradera y única capaz de dar positivos resultados, pues suprime una carga inmortizable para la economía nacional y aumenta los ingresos del Estado al hacer progresar las industrias que son sus contribuyentes.

KATIN

Reproduim del Butlletí d'Esquerra Republicana de Catalunya (Federació de Barcelona-Ciutat), nú-

mero 82, corresponent al proppassat dia 10 d'abril, un article de l'amic Alexandre Forcades, titulat

Endreça al President

Era per aquests volts. En plena febre de cara a les eleccions del 12 d'abril del 31.

Arreu, amb una violència de llen guatge extremada i amb una fervor extraordinària, aixecàvem l'entusiasme de la multitud.

No els oferim res, no els prometem res, llevat d'una sola cosa: fer la Revolució i portar la República.

No recordo el dia exactament, — era per aquests volts, — però sí el lloc, el Cinema Catalunya, del Poble Nou.

Jo presidia el míting i em pertocava presentar els oradors. Quan us va correspondre de parlar a vos, Lluís Companys, sols se'm va ocórrer de dir, més o menys: "Ei caure la dictadura, quan a la segona dictadura el Govern Berenguer, en substituir els Ajuntaments per a proveir-los automàticament, mig per contribuents, mig per ex-regidors procedents de dues eleccions anteriors, tots els designats prengueren possessió del càrrec que els retornaven de reial ordre, llevat d'un."

"Llevat d'un que va dir que ell no hi podia tornar fins que l'elegís el poble novament; aquest, — vaig acabar, és Lluís Companys, que us parlarà ara."

Al cedir-vos la paraula retreia un gest que us honrava. Tots, cuita-

corrents varen anar a possessio-

nar-se a l'Ajuntament. Vós no.

A leap de pocs dies, guanyades les eleccions, teníeu un altre gest: hissàveu la bandera de la República a l'Ajuntament.

No detallaré, — fóra llarg; n'hi han tantes! — la sèrie de posicions que heu anat assentant de la República ençà. Em referiré a les tres més importants.

El 6 d'octubre al posar-vos davant del moviment. Davant el Tribunal de Garanties en ésser jutjat. Aquest 19 de juliol.

En cada moment us heu situat on us corresponia.

El Poble espera un nou gest. President: el que reclama aquesta hora. En el relloge que regula la vida del nostre Poble, ha sonat l'hora de la decisió.

Fixeu la posició d'acord amb l'hora que vivim. Envestiu amb decisió el problema i determineu.

Heu demanat l'assistència del Poble. El Poble el teniu al costat. Decidiu-vos a actuar amb energia per a fer complir allò acordat entre tots i comprovareu com és de gran el desig de sentir-se en camí segur i de segura l'assistència que se us dona; que aquell que s'hi oposi, serà ofegat per l'ambient i escombrat pel mateix Poble.

ALEXANDRE FORCADES

Mirador d'Espectacles

SALO MODERN

"Cop per cop"

Junt amb el reportatge nacional del front d'Aragó rotulat "La presa de Siétamo", el Comissariat de Propaganda de la Generalitat ens ha ofert una pel·lícula russa de curt metratge amb el caire de documental o noticiari. Aquesta cinta és fruit d'unes maniobres militars realitzades no fa gaire per l'Exèrcit Roig, i representa una profitosa lliçó per posar de relleu la potència bèl·lica de Rússia, deixant a rassaça la dels països capitalistes.

Es fa ben patent que, mentre les nacions al servei dels opressors de les masses proletàries, estan terriblement armades, la U. R. S. S. posseeix una formidable maquinària guerrera, possible per contestar cop per cop qualsevol agressió enemiga, cercant sois la germanor de tot el proletariat.

La cinta tracta un problema vital que en aquests moments és centre de les nostres preocupacions i és interessant de conèixer, ja que, apart de referir-se del reportatge d'unes maniobres, gurt enriquida amb acurats detalls de coordinació i fotografia.

LA INFANTIL

Cofeccions per a nens i senyora
Baixada Misericòrdia, 16
TARRAGONA

TEATRE TARRAGONA

"La tabernera del puerto"

Dimecres tingué lloc l'actuació de la companyia lírica que responsabilitza el notable actor Enric Torrijos, i en la que hi figuren en primer terme la triple Maria Teresa Planas i el divo Vicenç Simón, abastament coneguts pel públic tarragoní.

Per la tarda es representà la sarsuela "La del manó de rosas", llibre de Carreño i música del mestre Sorozábal, i per la nit "La tabernera del puerto", música del mateix professor, escrita per Porcero i Fernández Shaw. Aquesta darrera obra té quadres afortunats, en el que el simbolisme líric i la matització poètica fan viure els espectadors moments d'emoció. Els parlaments en vers i les escenes que a base de romança reviu l'ambient de gent pescadora a un petit port de la costa nor-tenya, impregnen l'obra. Sobressurten el dúo de la Planas i Simón, de l'acte primer; el solo del baix que canta Antoni Balaguer, i el trio còmic del segon. Tots ells foren xardorosament aplaudits i foren repetits.

L'argument és la història de Marola, una hermosa dona, envejada per tothom, que passa per la muller d'un contrabanista, que essent amo d'una taberna l'obliga a flirtejar amb els pescadors i a proposar-li un negoci brut, complicant-la amb Leandre, un valent enamo-

NOTES INFORMATIVES

AJUNTAMENT de TARRAGONA

Amb destinació als heroics defensors de Madrid, s'han rebut als magatzems establerts per aquesta Corporació a la Rambla de Pau Iglesias, els següents gèneres:

De l'Ajuntament de Gratallops el dia 8 del corrent:

16 sacs de carbó.

De l'Ajuntament de Bellmunt d'Urgell el dia 12:

14 sacs de farina.

De l'Ajuntament i Collectivitat Lliure de Treballadors del Camp i de la Indústria de Serra d'Almos el dia 14 del corrent:

signons 45 quilos, ametlles i avella-

Farina 300 quilos, arròs 63 id.,

nes 133 id., patates 400 id., llet 40

pots, tomàquet 2 pots, gallines i po-

llastres, 21, conills 23, corders 1,

sal 2 sacs, vi 1.226 litres, sabó 2

caixes, ous 856, vi ranci una bote-

lla, oli 27 litres, xocolata 31 taule-

tes.

De l'Ajuntament de Barbarà el dia 15 del corrent:

Patates 1.440 quilos, cebes 200

quilos, ous 51 dotzenes, conills 15,

gallines 2.

Pròximament sortirà una expedi-

ció dels gèneres recollits cap a Ma-

drid.

CAMISES CORBATES

darreres novetats

= ALSINA =

CAMISER

L'Associació d'Empleats municipals d'aquesta ciutat U. G. T., celebrarà junta general el proper dissabte, dia 17, a les cinc de la tarda en el local de la "Unió General de Treballadors", a la qual són convocats tots els associats pregant-los l'assistència.

GENERES DE PUNT

J. Fuster

Gran assortit en Caçadores

Mitges i Mitjons

Unió, 15 TARRAGONA

Visita de compliment

Amb motiu de la diada del 14 d'abril, el cap de la Comandància militar, tinent coronel Alvarez Samper, acompanyat del comissari polític Oliva, complimentà al comissari de la Generalitat, Joaquim Fort.

rat, a qui no voldria traïdonar. Quan pretenen fugir són detinguts pels carrabiners, després d'una tempesta, i per salvar-los aquell que tots el tenien per espòs confessa ésser pare d'ella i l'autor del delict.

Els autors tenen molta pràctica per l'escena. Coneixen els punts flacs del públic i així si ha passat gèneres còmics i xistosos que són molt celebrats.

El públic omplena tot el teatre. Durant la representació es recaptaren 638 pessetes a favor dels Hospitals de Catalunya.

PICTURE'S MAN

Delegación de Hacienda

Pessetes

Felipe Satué.	596'58
José Gobert.	237'41
Juan Miarnau.	971'50
Dolores Mercadé.	146'10
Pilar Solà.	73'05
Juan Figuerola.	182'63
Dolores Lamich.	109'58
Dolores Mestre.	146'10
Francisco Mestre.	438'18
Miguel Ferrús.	170'45
Juan Galofré.	146'10
Juan Antonio Delsors.	333'42
Dolores Lamarca.	463'95
Enriqueta Forner.	167'41
Ignacio Jauqué.	971'00
José Torner.	148'05
Juan Montañés.	312'63
Administrador Aduada.	493'50
Francisco Vila.	118'75
Jefe Telégrafos.	5.503'56
Inspector Veterinario del Puerto.	66'62
Ingeniero J. D. Industria Pte. Tribunal Popular de Caspe.	3.368'56
Caspe.	10.000'00

MANUEL PEDROL

Olis purs d'oliva

TARRAGONA

Nomenament

Ha estat nomenat cap d'Obres Públiques de la zona lleial d'Aragó l'enginyer Rafel Gadea Louviel, que fins ara ha ocupat el càrrec de director de la Junta d'Obres del Port.

NOVETATS

en

tota classe de gèneres

CASA MALÉ

Portalet, 8 Tarragona

Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria UGT.

Es fa evident a tots els companys que encara no tinguin els segells de cotització corresponents al mes de març darrer, que poden passar a recollir-los al nostre Sindicat, a partir d'avui fins el dia 31 del corrent.

Al mateix temps hauran de fer efectives totes les quotes i dies de jornal que tinguin en descobert, sense el qual requisit no se'ls entregaran els segells de cotització. — El Comitè directiu.

AVÍS

La Notaria vacant de Josep Loperena Romà, ha quedat instal·lada al carrer de Durruti (abans Unió), 29, 2.º, 2.ª

El que s'assabenta a la seva clientela i al públic en general.

El cobrament dels llogaters

A l'Ajuntament, sota la presidència de l'alcalde Ramon Boronat, ha celebrat reunió el Consell municipal de Govern, pel nomenament de la Comissió que determina el decret del Govern de la Generalitat que fa referència a l'administració de la propietat urbana.

Per unanimitat es prengué l'acord, de que la Comissió sigui composta per un representant de cada minoria, sota la presidència del conseller d'Incautacions, Josep Pechs.

Concentració

Ordenada per la superioritat la incorporació a files de los ciudadanos ferroviarios pertenecientes a los reemplazos de 1934, 1935 y 1936, por la presente se pone en conocimiento de los que comprenda dicho llamamiento, para que se presenten en esta Caja de Recluta, sita en la Rambla de Pablo Iglesias, núm. 4, edificio de la Comandancia Militar, segundo piso, al objeto de destinarse a Cuerpo.

Tarragona, 14 de abril de 1937.

TOS

Confits Miret

Preu: Una peseta

FARMACIA MARTINEZ

COS DEL BOU, 2

Vaixells pirates a les nostres costes

Dimecres al matí, sobre les 6'15 apareguren a la costa tarragonina dos vaixells de guerra facciosos de tota l'aparença del "Canarias" i el "Cervera".

Després d'aprovar-se a unes tres milles, ambdós vaixells feren foc sobre la nostra ciutat, disparant unes 40 canonades. El foc durà un quart d'hora i en cessar aquest, els vaixells marxaren mar endins rumb a Mallorca.

L'aviació patrullà per damunt de la ciutat.

Els facciosos no aconseguiren cap dels objectius que es proposaven amb la seva acció criminal.

Malgrat l'intensitat del foc no es tingué de lamentar cap desgràcia.

Mobles

Radio-Philips: Música

PAU RICOMÀ

Rambla 14 d'Abri, 48

TARRAGONA

Conselleria de Sanitat i Assistència Social

Assistència Social fa avinent que ha començat la confecció del Cens Sanitari de l'Estatge a la nostra ciutat. Per tant, espera que tots els ciutadans donaran les màximes facilitats als agents municipals per al de que puguin portar a bon terme el seu comès, del qual aquesta Conselleria-Regidoria tans beneficis n'espera en la lluita contra la mort prematura dels ciutadans de Tarragona.

Tarragona, 22 de març del 1937. — El conseller-regidor de Sanitat i Assistència Social, Dr. D. Recasens.

Laboratori Ràdio-Elèctric BOUÉ

us facilita el número premiat a l'ahir en el sorteig dels cescs:

357

Per reparacions de tota classe d'aparells de ràdio, recordeu sempre Boué, Baixada Misericòrdia, telèfons 1267 i 1668

Espigolant

Sobre l'encariment de les subsistències escriu M. Cruells a la seva quotidiana Secció "Moments" de "DIARI DE BARCELONA" el següent comentari:

"Tots els periòdics ho han dit que la vida de Barcelona es caríssima, injustament, innecessàriament caríssima. Tots ho han dit, però ningú no n'ha fet cas, ni s'ha fet res per tal d'evitar-ho. Ningú, ni els que en tenien l'obligació.

Si els dirigents no perdessin tant el temps a solucionar crisis ridícules interminables, s'adonarien de les necessitats i de les reclamacions dels ciutadans i no es donarien aquestes accions còmiques i típiques en altres terres, no aquí, a Catalunya, que es donaren ahir a la nostra ciutat."

"LA PUBLICITAT", al parlar dels incidents ocorreguts a raó de l'encariment observat en les subsistències, diu en la seva editorial:

"Esperem que les protestes que es van produir ahir no es reproduiran i que els organismes de govern encarregats de regular els preus trobaran a tot arreu les majors facilitats per a realitzar llurs cometes. No és pas hora d'assenyalar els responsables de l'actual desgavell, sinó de cercar una solució la més ràpida possible. Tampoc no és hora que les redaccions dels diaris es vegin envaïdes per un xafec de notes

en totes les quals es demostrí com dos i dos fan quatre, que els qui les redacten no tenen cap culpa del que està succeint, sinó de treballar tots plegats silenciosament i eficaçment perquè el poble tingui allò que necessita per a subsistir a uns preus raonables i justos.

Fins ara el poble ha donat proves d'un esperit de tolerància i de comprensió que no ha estat correspost per aquelles que als organismes dirigents el representen. Hem dit diverses vegades que dececcionar aquest poble, portar el seu ànim a la convicció que la cooperació desinteressada dels esmentats organismes és impossible ens portaria a situacions realment greus. Cal fer una política que es tradueixi en fets, i en matèria de proveïments els fets que tothom espera són que els preus aconseguixin un nivell el més just i adequat als ingressos normals dels treballadors en les presents circumstàncies."

Rovira i Virgili escriu sobre sufragi i la sang a "LA HUMANITAT" d'ahir:

"Feliços els pobles que podem resoldre el problema del feixisme amb batalles electorals! Aquests pobles s'estalvien el dolor, la sang i les ruïnes de la guerra interior.

Els generals espanyols que pel juliol del 1936 van revoltar-se se havien vist com queien, en unes eleccions, els seus homes polítics

Gil Robles i Calvo Sotelo. Però per compte de conformar-se, van apel·lar a la violència, a la força, a la revolta, a la guerra, i allò que a la França del 1889 va acabar en comèdia, allò que a Bèlgica ha tingut igual desenllaç, a Espanya s'ha convertit en tragèdia. Es per efecte del clima on es desencapellaren les velles guerres civils?

Confessem que sentim enveja per aquests pobles on el feixisme pot ésser vençut per les armes del sufragi i del ridícul. Ací la gent reaccionària és més dolenta que en cap altra banda. I mentre a Bèlgica compten els vots, a la Península compten els morts."

Victor Colomer escriu a "TREBALL" sobre el problema de Seguretat interior:

"El Govern ha acordat diverses vegades la recollida d'armes llargues per a lliurar-les al front. L'acord ha restat sense complir. Els que han lliurat les armes han estat els de més sentit de responsabilitat. Així ha creat uns efectes lamentables. Els incontrolats han quedat ben armats i els que han acatat els acords del Govern de la Generalitat, sense armes. Convé que els acords es facin complir. Convé anar d'una vegada a la recollida d'armes llargues. I els que vulguin conservar-les, que s'enquadren en les noves unitats de l'exèrcit popular per anar al front. Les armes llargues han d'estar dirigides contra els exèrcits feixistes i no han de servir per a aterrir els obrers i els pagesos. Amb el pretext de fer la revolució, serveixen per a desmoralitzar la reraguarda."

A la tribuna de les autoritats hi havia el Tinent Coronel Alvarez Samper i el Comissari Politic de la segona Divisió, Oliva.

Degut a l'hora intempestiva per a la major part dels treballadors, la Rambla del 14 d'Abril no presentà aquell aspecte d'altres arribades i només que l'arribada hagués estat a les 5 de la tarda, la cosa hauria canviat moltíssim.

Nosaltres no ens podem posar davant dels organitzadors, però cal tenir altra volta en compte que a vora de la una del migdia i no essent dia festiu, la gent no pot assistir encara que siguin curses interessants, a l'arribada d'elles.

El guanyador de la cursa Josep Campañà, de primera categoria, fou felicitat pel tinent coronel Alvarez Samper i Comissari Oliva, per pertànyer a la divisió d'ells o sigui a la Defensa de Costes de Tarragona.

L'esprint final fou molt disputat i tant Campañà com Izquierdo, posaren llur interès en guanyar l'etapa, però el primer potser més covejós, guanyà al seu company per una distància de mitja roda.

PARAULES DEL PRIMER TARRAGONI CLASSIFICAT ANTONI POY

Seguidament d'arribar el primer tarragoní, Antoni Poy, ens adreçarem a demanar a l'esmentat company quatre paraules per tal de fer-les arribar als esportius tarragonins per mitjà de "LLIBERTAT".

Heus ací el que ens digué l'amic Poy: "Durant els primers quilòmetres he marxat molt bé i m'he aguantat en el primer escamot fins al Coll de Lilla. Fins allavors anava col·locat en 6 i 7 posició i davant de molts corredors de primera categoria, i he anat de company amb Gimeno, que heu vist ha entrat en 7 lloc.

Cal fer esment que he tingut de baixar de la màquina dues vegades degut a la caderna. Els altres companys Sevil i Vallès també s'han defensat i han posat molt d'interès en la cursa.

Podeu dir per mitjà de "LLIBERTAT" que tant jo com els altres dos companys tarragonins, farem els possibles per tal que el nom de Tarragona, figurei una vegada més en les pàgines d'or de l'esport català."

Agraïm profundament la gentilesa del company Poy, i desitgem, a ell, a l'igual que Sevil i Vallès, ésser per tal d'acabar brillantment la cursa "Front d'Aragó-Barcelona".

Classificació de Primera Categoria de la segona etapa

1. Josep Campañà, A. C. Montjuïc, 110 quilòmetres en 2 h., 04 m. 12 s. (promig 35'433 per hora).
2. Manuel Izquierdo, A. C. Montjuïc, en el mateix temps.
3. Joan Salarich, A. C. Montjuïc, a 2 minuts, 40 segons del primer.

4. Josep Fisas, A. C. Montjuïc, en el mateix temps.
5. Emili Ramos, P. C. Bonavista, id. id.
6. Francesc Casasayas, U. C. Terrassa, a un minut, 36 segons del Salarich.
7. Joan Gimeno.
8. Josep Raduà.
9. Joaquim Almeda, fins a 39 classificats.

El corredors tarragonins Antoni Poy, Manuel Sevil i Joan Vallès, s'han classificat en els llocs 17, 23 i 29. El primer corredor tarragoní Poy, es classifica a 10 minuts, 6 segons de Campañà.

Classificació general

Després de la segona etapa, la classificació general és la següent:

1. Joan Salarich, primera categoria, A. C. Montjuïc, 4 hores, 58 minuts, 34 segons.
2. Josep Fisas, primera categoria, A. C. Montjuïc, 4 h., 59 m. 29 s.
3. ex-quo: Josep Campañà i Manuel Izquierdo, a 28 segons de Fisas.
4. Joan Gimeno, a 4 m. 19 s. de Campañà i Izquierdo.
5. Antoni Poy, U. C. W. T., quarta categoria, 5 h., 13 m. 20 s.
6. Manuel Sevil, id. id. id. id., 5 h. 23 m. 45 s.
7. Joan Vallès, id. id. id. id., 5 h. 30 m. 48 s.

En aquesta segona etapa, Poy ha guanyat quatre llocs; Sevil 9, i Vallès 7.

Classificació per Clubs

1. A. C. Montjuïc (Salarich, Fisas i Campañà), 6 punts.
2. S. C. de l'U. E. Terrassa (Raduà, Riera i Camps), 35 punts.
3. A. U. Hostafrancs (Albert, Perlàcia i Teix), 39 punts.
4. U. C. William Tarín (Poy, Sevil i Vallès), 66 punts.

Classificació per categories

Segona categoria. — Raduà, Botanch, Albert.
Tercera categoria. — Almeda, Riera, Aguilar.
Quarta categoria. — Perlàcia, Poy, Teixidó.

Tercera etapa

Aquest matí, a les 8'30 tenen anunciada llur sortida per tal de cobrir els 140 quilòmetres que separen Tarragona-Manresa o sigui la tercera etapa.

La nostra Rambla del 14 d'Abril es veurà aquest matí concorreguda i curulla d'esportius que rebran un homenatge a tots els classificats de l'etapa anterior.

"LLIBERTAT" saluda efusivament a tots aquests corredors que durant cinc dies seran els amos de les carreteres, i en particular als tarragonins Poy, Sevil i Vallès, als quals els hi desitgem molta sort pel bé de Tarragona.

Sugrañes, Impressor. — Tarragona

Secció Esportiva

CICLISME

Front d'Aragó - "Barcelona"

Campañà guanyà la segona etapa d'aquesta cursa: Lleida-Tarragona

El nostre confrare "El Diluvio" cada any pel 14 d'abril celebrava en commemoració de l'adveniment de la República, la tradicional cursa ciclista Jaca-Barcelona, que obtenia un brillant èxit.

Donades les actuals circumstàncies no s'ha pogut portar a terme l'esmentada cursa aquest any, però en el seu lloc s'ha fixat la celebració de la cursa "Front d'Aragó-Barcelona", dividida en cinc etapes. Ja s'han corregut les dues primeres etapes. La primera "Front d'Aragó-Lleida" que guanyà Salarich i la segona, Lleida-Tarragona, que guanyà Campañà.

Tarragona ha estat final de la segona etapa d'aquesta brillant cursa i ahir el migdia arribaren els braus corredors que desafiant carreteres s'han llençat en busca de poblacions i contribuir amb el seu entusiasme a l'esplendor d'aquesta cursa.

La primera etapa que fou guanyada per Salarich, fou força interessant. Durant tota la cursa els "sprints" es sovintejaren i tots els 50 inscrits posaren llur fe per tal de fer-se aplaudir en tots els pobles que passaren. Després d'una brillant cursa portada a cap per Salarich, aquest entrà guanyador a Lleida amb 52 segons d'avantatge damunt del segon que fou Botanch.

Tarragona està representada en aquesta cursa per 5 elements prou coneguts a la nostra ciutat pels seus dots brillantíssims de corredors, però desconeguts encara en aquesta mena de curses. Aquests xicots que han pres la sortida i que pensen arribar a la fi de la cursa, són els braus elements de la Unió Ciclista William Tarín del Casal d'Esports, Antoni Poy, Manuel Sevil i Joan Vallès. La classificació d'aquests tres tarragonins en la pri-

mera etapa fou la següent:

Poy el 19; Sevil, el 31 i Vallès el 36.

SEGONA ETAPA

L'hora anunciada per a la sortida de Lleida era les 9 del matí. Degut a un petit contratemps es sortí amb tres quarts de retràs i a les 9'45 tots els 49 classificats de l'anterior etapa, sortiren dels Camps Aliseus envers Tarragona per tal de cobrir els 110 quilòmetres que componia l'etapa Lleida-Tarragona.

L'etapa fou molt disputada i una prova d'això és que s'arribà Tarragona a les 12'50, havent-se guanyat damunt de l'horari previst 35 minuts.

Fins al Coll de Lilla, el brau corredor tarragoní Antoni Poy, anà classificat en el primer escamot capdavanter, però degut al cansanci, es quan allí el passaren altres corredors de més fons.

A les 12'48 feren llur presentació damunt del Pont del Francolí els components del primer escamot que eren Campañà i Izquierdo. Un xic més ressagats anaven Salarich, Ramos i Fisas, i a 37 segons, el tercer escamot compost per Casasayas i Gimeno.

Els corredors passaren pel Carrer Fermí Galán, President Macià, Apodaca, Durruti, Rambla 14 d'Abril, fins al Monument de Roger de Llúria i d'allà a la meta que estava col·locada enfront del Socors Roig Internacional.

MOSTELLE

Suc de raïm sense fermentar. Indicadíssim per a malalts, convalescents, parturientes i nens.

De venda a les farmàcies i drogueries.

Rafael Escofet - TARRAGONA

GAS-OIL

CREMADORS A GAS-OIL I PETROLI

Sistemes amb metxa i sense metxa. Fogons per a industrials. Fogons senzills i dobles, cuines diverses per a ús domèstic. Seguretat completa, havent-se eliminat tots els perills que presenten altres aparells i combustibles. Consum reduït al mínim.

Proves i venda a la Delegació per a totes les comarques de l'antiga província.

Apodaca, 23

Tarragona

Telèfon, 219